

מאמרי

קריאת שמע

מלוקטים מספר

הזוהר הקדוש

עם הפירוש הנפלא

מתוק מדבש

בעזרת השם יתברך

מאמרי

קריאת שמע

מלוקטים מספר

הזהר הקדוש

מהתנא האלקי

רבי שמעון בר יוחאי ז"ע

עם הפירוש הנפלא

מתוק מדבש

מאת הגה"ק המקובל רבי דניאל פריש זצוקל"ה

יו"ל בעשרות אלפי עותקים
ז' חשוון תשפ"ב

הונצח לזכות

המאור הגדול הגאון הצדיק
מוה"ר רבי **יעיש בן שמעון** שליט"א

ראש ישיבת מוסדות צמח שבי

ידידנו הדגול

הרב **ארנון דגן** שליט"א

מנכ"ל מוסדות צמח שבי

הרב **איתן כהן** שליט"א

אשר ידיהם רב להם בהפצת תורת הרשב"י

לזכות את הרבים

זכות הרשב"י הקדוש יגן בעדם, שימלא ה' הטוב
כל משאלות לבם לטובה ולברכה, ויתברכו בכל
מילי דמיטב מתוך בריאות ונחת. אמן

צמח שבי - גאולה ברחמים

טלפון: 055630635

tsemah-shebi.com

הקונטרס לזיכוי הרבים נתנדב לזכות

האה"ח
מרת **דליה** בת **יהודית** תחי'
לברכה והצלחה
וסייעתא דשמיא בכל הענינים

ולזכות בתה
מרת **אביטל דינה** בת **דליה** תחי'
לזיווג הגון בקרוב

ושתזכה לגדל בנה
כמר **אביהו** בן **אביטל דינה** ני"ו
לתורה ולחופה ולמעשים טובים
מתוך בריאות ונחת

ויה"ר שבזכות התנ"א רשב"י זיע"א יתברכו בכל
מילי דמיטב, ובכל הישועות ברוחניות ובגשמיות,
ושפע של פרנסה בהרחבה, אושר ועושה, ונזכה
בתוך כל עם ישראל לגאולה שלימה בקרוב, בזכות
הזוהר הקדוש יפקון מן גלותא ברחמי, אכ"ה.

עול מלכות שמים

תנינן בפרק ב' דברכות (ג) אמר רבי יהושע בן קרחה למה קדמה פרשת שמע לוהיה אם שמוע כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים תחילה ואח"כ יקבל עליו עול מצות, ולהלן שם במשנה (טו) במעשה דרבן גמליאל שקרא ק"ש בלילה הראשונה שנשא אשה, שנינו תשובת רבן גמליאל: **איני שומע לכם לבטל הימני מלכות שמים אפילו שעה אחת.**

ומהנבון הלעלות דברי האבן עזרא בריש עשרת הדברות בפסוק אנכי ה' אלהיך מה שכתב בתוך אורך דבריו הק': השם לבדו הוא העומד בלא שינוי ואין זולתו שוכן עד ולא כמוהו יושב קדם סלה, ומעמיד העולם העליון בכוח, והעולם באמצעי בכח השם, ומלאכיו הקדושים שהם בעולם בעליון, וזה העולם השפל שאנו בו מעמידו בכח השם ובכח שני העולמים העליונים, והנה יספיק למשכיל בכל גוי דבור אנוכי ה'... והנה זה הדבור הראשון - אנכי - שאמר השם הנכבד כולל כל מצות הלב, והלשון - דבור - והמעשה. כי מי שאינו מאמין בלבו בשם אין עליו מצוה, **"וחייב אדם להוכיחו בכל רגע לכבודו" כי כל מה שיעשה לא יעשו כי אם בעבור כבודו.**

וז"ל הדעת זקנים מבעלי התוספות שם: אנכי ה' אלהיך ואני מצוך שתדעו ידיעה ברורה כי אני הבורא וכי אני הוא המצוה כל המצות ונאמן ליפרע הטוב והרע, **וידעת השם "שחייב אדם לדעת שהוא הבורא יתברך"**. והרמב"ם ז"ל פירש פסוק אנכי בפרטות בריש הלכות יסודי התורה, ובין השאר כתב (פ"א ה"ז): אלוה זה אחד הוא ואינו שנים, אלא אחד שאין כיחודו אחד מן האחדים הנמצאים בעולם... וכל שיש לגופו קץ ותכלית יש לכחו קץ וסוף, ואלהינו ברוך שמו הואיל וכחו אין לו קץ וכו' ואינו גוף לפיכך לא יארעו לו מאורעות הגופות כדי שיהא נחלק ונפרד מאחר. לפיכך **אי אפשר שיהיה אלא אחד, וידעת דבר זה מצות עשה שנאמר ה' אלהינו ה' אחד.** ועל פרשה ראשונה דק"ש כתב הרמב"ם בריש הלכות ק"ש (פ"א ה"ט) שהוא העיקר הגדול שהכל תלוי בו.

והחינוך (מצוה תמו) כתב: שנצטוונו להאמין כי השי"ת הוא הפועל כל המציאות, אדון הכל, אחד בלי שום שיתוף שנאמר **"שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד"** כו', קבל ממני דבר זה ודעהו והאמן בו כי השם שהוא אלקינו אחד הוא. והראיה שזו היא מצות עשה - אמרם ז"ל תמיד במדרשם: על מנת ליחד שמו כדי לקבל עליו עול מלכות שמים, כלומר ההודאה ביחוד והאמונה. ומסיים שם - והוא העמוד החזק שלב כל בן דעת סמוך עליו.

ונחתום בדברי האור החיים שם בתוך ביאורו את הכתוב אנכי: ע"ד אמרם ז"ל בפ' יושב תהילות ישראל, כי לא נתרצה הקב"ה בתהילת מהלליו כשאמרו אלהי עולם, ולא אלהי המלאכים, אלא כשאמרו ברוך ה' אלהי ישראל כו', ובוה פרסם מעלות ישראל בעליונים.

מכון "מתוק מדבש"

ז' מרחשון תשפ"ב

מלאך ממונה עומד ומחכה ליחודו של אדם מישראל
המכוין בק"ש

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, פְּקוּדָא דָּא, לְיַחְדָּא
שְׁמִיה דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל יוֹמָא, דְּהָא כְּמָה דְּמֵיחַדֵּי
שְׁמָא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְתַתָּא, הֵכִי אַתְיַחַד שְׁמִיה לְעֵילָא,
אַשְׁתַּכַּח קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יַחֲדָאי עֵילָא וְתַתָּא.

מֵאן דְּמֵיחַד שְׁמִיה דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִשְׁוֵי לְבִיּה וְרַעוּתִיה
בְּהִיחָא יַחְדָּא דְּקַאֲמָרְן, וַיַּחְבֵּר כָּל שְׁיִיפוֹי בְּהִיחָא יַחְדָּא

מתוק מדבש

מאמר "מלאך ממונה עומד ומחכה ליחודו של אדם מישראל" המכוין
בק"ש". יבואר בו שכל היחודים הק' הנעשים בעליונים הם רק ע"י מעשה
ישראל התחתונים, וממילא מובן עד היכן עלינו להתאמץ ולכוין ברצון
שלם את דבר המסירות נפש להשי"ת במצות קריאת שמע, וביחוד כל
האברים שבגוף שיש בזה סוד עליון.

(מקור הנאמר בזה פ"י ואמתן דף רסג ע"א נדע"מ, ונצלאורינו כן ע"י עמ' מג-מה)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁמִיה לְעֵילָא כֵּן מֵיחַד שְׁמו
יְהוָה אֶחָד, פְּקוּדָא דָּא לְמַעְלָה, כִּי כָל הַיְחוּדִים שְׁלֵמֵלָה נַעֲשִׂים
מִצוּה זֹה שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, לְיַחְדָּא רַק עַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל הַתַּחְתּוֹנִים, אַשְׁתַּכַּח
שְׁמִיה דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל יוֹמָא לֵיחַד שְׁמו שֶׁל הַקְּב"ה בְּכָל
יוֹמָא, דְּהֵינּוּ שְׁצָרִיךְ לֵיחַדוֹ שְׁהוּא אֶחָד וְשְׁמו אֶחָד כְּדִלְקָמֵן, דְּהָא כְּמָה
דְּמֵיחַדֵּי שְׁמָא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּמֵיחַד שְׁמִיה דְּקֻדְשָׁא
לְתַתָּא שְׁכֵמו שִׁישְׂרָאֵל מֵיחַדִּים שְׁמו שֶׁל הַקְּב"ה לְמַטָּה, הֵכִי אַתְיַחַד

מֵאן דְּמֵיחַד שְׁמִיה דְּקֻדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא מִי שְׁמֵיחַד שְׁמו
שֶׁל הַקְּב"ה בְּקִרְיַת שְׁמַע, יִשְׁוֵי

שְׁמִיה לְעֵילָא כֵּן מֵיחַד שְׁמו
לְמַעְלָה, כִּי כָל הַיְחוּדִים שְׁלֵמֵלָה נַעֲשִׂים
רַק עַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל הַתַּחְתּוֹנִים, אַשְׁתַּכַּח
שְׁמִיה דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל יוֹמָא לֵיחַד שְׁמו שֶׁל הַקְּב"ה בְּכָל
יוֹמָא, דְּהֵינּוּ שְׁצָרִיךְ לֵיחַדוֹ שְׁהוּא אֶחָד
וְשְׁמו אֶחָד כְּדִלְקָמֵן, דְּהָא כְּמָה
דְּמֵיחַדֵּי שְׁמָא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְתַתָּא שְׁכֵמו שִׁישְׂרָאֵל מֵיחַדִּים שְׁמו
שֶׁל הַקְּב"ה לְמַטָּה, הֵכִי אַתְיַחַד

בַּהֲהוּא רְעוּתָא, לְמַהוּי כְּלֵהוּ אֶחָד, כְּמָה דְשׁוּי כָּל שְׁיִיפּוּי בְּרָזָא
 דְּחַד, הֲכִי לְעֵילָא מְחַבֵּר כָּל שְׁיִיפִין עֲלָאִין בַּהֲהוּא יְחוּדָא,
 לְמַהוּי כְּלֵהוּ חַד.

בְּשַׁעְתָּא דְאֲתִי בַר נֶשׁ לְיִיחָדָא שְׁמָא דְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא, כָּל
 חֵילֵי שְׁמֵיָא כְּלֵהוּ קְיִימִין שׁוּרִין שׁוּרִין, בְּגִין לְאַתְתְּקֵנָא

 מתוק מדבש

בַּהֲהוּא יְחוּדָא באותו היחוד של
 קריאת שמע, לְמַהוּי כְּלֵהוּ חַד שיהיו
 כולם אחד, דהיינו שיתייחדו כל
 הספירות באחדות אחת. (מפנישׁ)

וממשיך ואמר בְּשַׁעְתָּא דְאֲתִי בַר נֶשׁ
 לְיִיחָדָא שְׁמָא דְקִדְשָׁא
 בְּרִיף הוּא בשעה שהאדם בא לייחד
 שמו של הקב"ה על ידי מצות קריאת
 שמע (הכי לא נאמר כד אמו "ישראל", אלא
 כד אמי "צר נש", להורות שאפילו אחד משראל
 קורא קריאת שמע כראוי, נעשים כל הדברים
 המובאים לקמן), אז כָּל חֵילֵי שְׁמֵיָא
 כְּלֵהוּ קְיִימִין שׁוּרִין שׁוּרִין כל
 צבאות השמים עומדים שורות שורות,
 בְּגִין לְאַתְתְּקֵנָא וְלֵאֲתַפְלְלָא כְּלֵהוּ
 בַּהֲהוּא יְחוּדָא כדי שיתוקנו ויתכללו
 כולם באותו היחוד לייחד את הקב"ה,
 לְמִיקָם בְּרָזָא דְחַד כדי לעמוד
 בסוד אחד יחד עם ישראל התחתונים,

לְבִיָּה וְרְעוּתִיָּה בַּהֲהוּא יְחוּדָא
 דְקִדְשָׁמֶרֶן ישים לבו ורצונו ביחוד
 של קריאת שמע שאמרנו, (כמ"ש גמ"ו
 מ' ס"ו דף נח ע"א ח"ו"ל, נ"ךן לאפשטא מניה
 כל מחשבתו אחרת, צמנא דמיחד לקב"ה בכל
 יומא תרין זמנין שמע ישראל), וְיַחְבֵּר כָּל
 שְׁיִיפּוּי בַּהֲהוּא יְחוּדָא בַּהֲהוּא
 רְעוּתָא לְמַהוּי כְּלֵהוּ אֶחָד ויחבר
 כל אבריו בזה היחוד באותו הרצון
 שיהיו כולם מיוחדים כאחד, ר"ל כדי
 לקיים מש"כ בכל נפשך יחבר כל
 אבריו להיחוד, וברצון שלם יקבל
 עליו למסור נפשו לה, כי כְּמָה
 דְשׁוּי כָּל שְׁיִיפּוּי בְּרָזָא דְחַד כמו
 שהאדם משים כל אבריו בסוד אחד
 למטה, ר"ל כמו שמקבל עליו למסור
 כל גופו בשביל אחדות ה', הֲכִי
 לְעֵילָא מְחַבֵּר כָּל שְׁיִיפִין עֲלָאִין
 כך מחבר למעלה את כל האברים
 העליונים שהם הספירות העליונות,

וּלְאַתְפִּלְלָא פְּלִהוּ בְּהוּא יְחוּדָא, לְמִיקַם בְּרוּזָא דְיָחַד, בְּיַחְוּדָא
 חָדָא פְּלִהוּ מִתְתַקְנָן בְּתַקוּנֵיהוֹן, כְּדָקָא יָאוּת.

בְּהַאי שַׁעְתָּא, קְיַימָא חַד מְמַנָּא שְׁמַשָּׂא, דְקַיִימָא תַּחוּת רַמ"ח
 עֲלִמִין, וְכִלְהוּ אֶקְרוּן שְׁיִיפִין דְּגוּפָא, וְדָא אֶקְרִי הַלְנִי"ו,
 קְיַימָא מְחַפָּה לְהַהוּא יְחוּדָא, וְדָא אִיהוּ מְלַקֵּט שׁוֹשְׁנִים, כְּמָה
 דְּאַתְ אָמַר (ש"ו 1 ב) וְלִלְקוֹט שׁוֹשְׁנִים, דְּאִינוּן שְׁיִיפִין דְּגוּפָא.

 מתוק מדבש

בְּיַחְוּדָא חָדָא פְּלִהוּ מִתְתַקְנָן בְּתַקוּנֵיהוֹן כִּי בִיחוד אחד כולם נתקנים בתקוניהם, ועל ידי זה הם מקבלים שפע מזונם כראוי להם. (מפרשים)

כַּשְׁהָאדַם קוּרָא קְרִיאַת שְׁמַע, קְיַימָא חַד מְמַנָּא שְׁמַשָּׂא עוּמַד מְלַאךְ אַחַד שְׁהוּא מְמוּנָה וּמְשַׁמֵּשׁ, דְקַיִימָא תַּחוּת רַמ"ח עֲלִמִין שְׁעוּמַד לְשַׁמֵּשׁ תַּחַת פְּקוּדַת רַמ"ח עוֹלְמוֹת, וְכִלְהוּ וְכָל אַלוּ הַעוֹלְמוֹת, אֶקְרוּן שְׁיִיפִין דְּגוּפָא נְקָרַיִם אַבְרַיִם שֶׁל גּוּף בַּחֲיִנַת הַתְּפָאֶרֶת, וְדָא אֶקְרִי הַלְנִי"ו וּמְלַאךְ זֶה נְקָרָא הַלְנִי"ו (הוּא

שֶׁס הַיּוֹנָס מֵשֵׁס אֱלֵהִי"ו, חוֹן אוֹת א' שְׁהִיא עֵלְס הַיּוֹד, ע"כ נְהוּסְפוֹת), (ה"ג נד"ו) וְקַיִימָא מְחַפָּה לְהַהוּא יְחוּדָא וְהוּא עוּמַד וּמַחֲכָה לִיְחוּדוֹ שֶׁל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל אִם נֹאמַר בְּכוּנָה רְצוּיָה, וְדָא אִיהוּ מְלַקֵּט שׁוֹשְׁנִים וְזֶה הוּא מְלַקֵּט שׁוֹשְׁנִים, ר"ל הוּא מְמוּנָה לְבַרְר הַבְּרוּרִים בְּכַח יְחוּדוֹ שֶׁל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל, כְּמָה דְּאַתְ אָמַר כְּמוֹ שֶׁנֹּאמַר וְלִלְקוֹט שׁוֹשְׁנִים וּמְפָרֵשׁ דְּאִינוּן שְׁיִיפִין דְּגוּפָא שְׁהֵם אַבְרַיִם הַגּוּף שֶׁל בַּחֲיִנַת הַתְּפָאֶרֶת, ר"ל עַל יְדֵי הַרַמ"ח תֵּיבוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע מְבַרְרִים אֵת כָּל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים, שְׁעַל יְדֵם נְתַקְנִים רַמ"ח אַבְרַיִם שְׁהֵם כְּלֵי הַסְּפִירוֹת שֶׁל בַּחֲיִנַת הַתְּפָאֶרֶת.

ממונים עליונים עומדים ומשגיחים על המייחדים את קונם באהבה ובמסירות נפש

**מִהָכָא נִפְקֵי תְרִין מְמַנְן וְאַקְרוּן אַהֲבָה עַל שְׂמָא דְהִיכְלָא,
וְאַלִין קְיָיִמִין לְאַשְׁגַּחָא עַל כָּל אֵינּוֹן דְּמִיחְדִּי יְחוּדָא דְמֵאַרְיֵהוֹן
בְּרַחֲמֵימוּ, וּמְסָרֵי נַפְשֵׁיהוּ עֲלֵיהּ בְּרַחֲמֵימוּ, וְסֻלְקֵי וְאַסְהִידוּ
לְעִילָא.**

מתוק מדבש

מאמר "ממונים עליונים עומדים ומשגיחים על המייחדים את קונם באהבה ובמסירות נפש". יתבאר בו שישנם מלאכי מרום העולים להעיד על כל מי שמייחד בק"ש את היחוד בכונה של מסירת נפש לאהבתו יתברך שמו.

(מקור המאמר צוהר פר' פקודי דף רנ"ג ע"ג צהיכלות לקדושה, וצמאוינו כרך ט
עמ' שלח - ש"ט)

**מִהָכָא נִפְקֵי תְרִין מְמַנְן וְאַקְרוּן אַהֲבָה עַל שְׂמָא דְהִיכְלָא
אֵינּוֹן דְּמִיחְדִּי יְחוּדָא דְמֵאַרְיֵהוֹן
בְּרַחֲמֵימוּ, וּמְסָרֵי נַפְשֵׁיהוּ עֲלֵיהּ
בְּרַחֲמֵימוּ וְאַסְהִידוּ לְעִילָא.**

מכאן [מהיכל אהבה שבבחינת התפארת של עולם הבריאה] יוצאים שני ממונים הנקראים אהבה על שם זה ההיכל, כי מלת אהב"ה נחלקת לב' חלקים, אותיות א"ה דאהבה הם סוד י"ה, וכנגדו יש ממונה אחד, ואותיות ב"ה דאהבה הם סוד ו"ה וכנגדם יש ממונה השני, ואלין קיימין לאשגחא על כל

אלו שמיחדים יחוד קונם באהבה, ומוסרים נפשם עליו באהבה, כלומר שמיחדים את היחוד בכונת מסירות נפש על אהבתו ויראתו יתברך, וסלקי וְאַסְהִידוּ לְעִילָא והם עולים ומעידים עליהם למעלה, בסוד ב' אותיות הגדולות ע' דשמע, וד' דאחד.

המוסר נפשו בק"ש נוחל ד' מאות עולמות לעולם הבא

אמר רבי שלום בר מניומי, אין לך פל צדיק וצדיק מאותם העוסקים בתורה, שאין לו מאתים עולמות וכסופין בשביל התורה, הדיא הוא דכתיב (ש"ד ט"ז) ומאתים לנוטרים את פריו, ומאתים על שמוסרים עצמם בכל יום כאילו נהרגו על קדושת שמו, נצחו פהאי פסוקא (נ"א וקף) אמרו בהאי פסוקא, דכתיב ואהבת את יהוה וגו', ותאנא פל המכוין לבו בהאי פסוקא, כדאי למסור נפשו על קדושת שמו, מעלה עליו הכתוב פאלו נהרג בכל יום עליו, הדיא הוא דכתיב (תהלים מד כג) כי עליו הורגנו כל

מתוק מדבש

מאמר "המוסר נפשו בק"ש נוחל ד' מאות עולמות לעולם הבא". בו יבואר גודל ענין כונת הלב למסירות נפש להשי"ת בעת ק"ש שנחשב כאילו קיים זאת בפועל.

(מקור המאמר צוהר פר' חיי שרה דף קנז ע"ג במדרכה הנעלם, וצניאורינו כרך ג עמ' ט)

אמר רבי שלום בר מניומי, אין לך פל צדיק וצדיק מאותם העוסקים בתורה, שאין לו מאתים עולמות וכסופין פ"י מאתים אורות נעלמים והשגות שאליו כסף וחשק כל ימי חייו, וכל זה בשביל התורה שלמד בעולם הזה, הדיא הוא דכתיב ומאתים לנוטרים את פריו, ועוד יהיה שכרו ומאתים אורות נעלמים על שמוסרים עצמם בכל יום כאילו נהרגו על קדושת שמו (ס"ג לוה"ל והלאה) ואימתי בהאי פסוקא כשאומרים פסוק זה דכתיב ואהבת את ה' וגו' ובכל נפשך כמו שאחז"ל (ברכות נד ע"ב) ובכל נפשך, אפילו הוא נוטל את נפשך, ותאנא פל אדם המכוין לבו בהאי פסוקא ולמדנו כל אדם המכוין לבו בפסוק זה למסור נפשו על קדושת שמו, מעלה עליו הכתוב פאלו נהרג בכל יום עליו על קדושת שמו יתברך, הדיא הוא דכתיב כי עליו הורגנו כל היום, אמר רב נחמן,

היום, אָמַר רַב נַחֲמָן כָּל הַמוֹסֵר נַפְשׁוֹ בְּהַאי פְּסוּקָא, נוֹחַל אַרְבַּע
מֵאוֹת עוֹלָמוֹת לְעוֹלָם הַבָּא, אָמַר רַב יוֹסֵף וְהָא תַּנּוּן מְאִתִּים,
אָמַר רַב נַחֲמָן, מְאִתִּים עַל הַתּוֹרָה, וּמְאִתִּים עַל שְׁמֵסֵר עֲצָמוֹ
בְּכֹל יוֹם עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ.

הקוראים ק"ש כראוי נכנסים לפני מלך המשיח
ומכתירים אותו בכתרים קדושים

אָמַר רַבִּי פְּרַחְיָא, הָאֱלֹהִיִּים, כִּד אֶסְתַּפְּלָנָא בְּהוּא חִלּוּנָא
דְּפִלְגָא, קָרִיב הוּא מְמַנָּא, וְעֵנָא לְשִׁמְיָה, דִּי מְמוּנָה

מתוק מדבש

כָּל הַמוֹסֵר נַפְשׁוֹ בְּהַאי פְּסוּקָא נַחֲמָן, מְאִתִּים עַל הַתּוֹרָה שֶׁלֹּמֵד
בַּפְּסוּק וּבְכָל נַפְשׁוֹ, נוֹחַל אַרְבַּע מֵאוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמְאִתִּים עַל שְׁמֵסֵר
עוֹלָמוֹת לְעוֹלָם הַבָּא, אָמַר רַב עֲצָמוֹ בְּכֹל יוֹם עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ
יוֹסֵף, וְהָא תַּנּוּן מְאִתִּים, אָמַר רַב בַּפְּסוּק וְאֶהֱבֵת וּגְו'. (מַפְרָשִׁיט)

מאמר "הקוראים ק"ש כראוי נכנסים לפני מלך המשיח ומכתירים אותו
בכתרים קדושים". יתבאר בו שרק אלו הקוראים קריאת שמע כראוי יכולים
להסתכל בחלון שער הגן עדן שבצד הדרום שבחסד, והולך ומפרט מה נקרא
קריאת שמע כראוי. וכמו"כ מובא שבק"ש כראוי מכתירים ג"כ את האבות
הק' בכתר קדוש, ואדם הראשון מתעסק עם אלו המכוונים כהוגן בק"ש.

(מקור: הנאמר בספר רומ דף קט ע"ב-ק"ג ע"א דלילג, ונציאורינו כך ג עמ'
מלג-מלמ)

אָמַר רַבִּי פְּרַחְיָא, הָאֱלֹהִיִּים לְשׁוֹן חִלּוּנָא (ה"ג הגר"א) כְּשֶׁהִסְתַּכְלְתִּי בְּאוֹתוֹ
שְׁבוּעָה, כִּד אֶסְתַּפְּלָנָא בְּהוּא חִלּוּן [שְׁבַצְד דְּרוּם אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵי הַגֶּן

על תרעא דסטר דרום, אָמר לי, קום בקיומך, וְחָמִי הָאֵי חֲלוֹן, דְּלִית רְשׁוֹ לְאַעְלָא (דף קי ע"א) תַּמָּן, וְלֹא לְמַחְמֵי בֵּיהּ, בַּר אֵינוֹן דְּלַעְאֵן בְּקִרְיַת שְׁמַע פְּדָקָא יְאוּת.

וְכָל אֵינוֹן דְּלַעְאֵן בְּקִרְיַת שְׁמַע פְּדָקָא יְאוּת, שְׁתִּין מְמַנָּן עֲאֲלִין קַמְיָה (נ"א דְּמַשִּׁיחַ), וּמְכַתִּירִין לֵיהּ בְּכַתְרִין קְדִישִׁין, וְאַמְרִין לֵיהּ, דָּא הוּא פְּתָרָא דְּפִלוֹנֵי דְּלַעְא בְּקִרְיַת שְׁמַע פְּדָקָא יְאוּת.

שְׁאִילָנָא לֵיהּ, וְאַמְרִית לֵיהּ, מְאָרִי, (האֵי) קְרִיַת שְׁמַע פְּדָקָא יְאוּת מָה הוּא, אָמר לי, אֵי חֲסִידָא, רְזָא עֵילָאָה אֵיהּ וְהָא, בְּקִרְיַת שְׁמַע אֵית בְּהּ אַרְבַּע פְּרָשְׁיִין.

 מתוק מדבש

נכנסים לפני מלך המשיח, ומְכַתִּירִין לֵיהּ בְּכַתְרִין קְדִישִׁין ומְכַתִּירִים אוּתוּ בכְתָרִים קְדוּשִׁים, וְאַמְרִין לֵיהּ וְאוּמְרִים לוּ, דָּא הוּא פְּתָרָא דְּפִלוֹנֵי דְּלַעְא בְּקִרְיַת שְׁמַע פְּדָקָא יְאוּת זֵהוּ הַכְתָּר שְׁנַעְשָׂה עַל יַדֵּי פִלוֹנֵי שְׁקֵרָא קְרִיַת שְׁמַע כְּרָאוּי.

שְׁאִילָנָא לֵיהּ וְאַמְרִית לֵיהּ שְׁאַלְתִּי אוּתוּ וְאוּמְרִיתִי לוּ, מְאָרִי, הָאֵי קְרִיַת שְׁמַע פְּדָקָא יְאוּת מָה הוּא אֲדוּנֵי, מָה נִקְרָא קְרִיַת שְׁמַע כְּרָאוּי, אָמר לי הַשִּׁיב לִי, אֵי חֲסִידָא, רְזָא עֵילָאָה אֵיהּ וְהָא חֲסִיד, סוּד עֲלִיִן יֵשׁ כְּאֵן, בְּקִרְיַת שְׁמַע אֵית בְּהּ אַרְבַּע פְּרָשְׁיִין בְּקִרְיַת שְׁמַע יֵשׁ בְּהּ ד' פְּרָשִׁיּוֹת כְּדַמְפְּרָשׁ וְאוּזִיל.

עַדן. קְרִיב הָהוּא מְמַנָּא וְעֵנָא"ל שְׁמִיָּה קְרִיב אֵלֵי אוּתוּ הַמְמוּנָה שְׁעֵנָא"ל שְׁמוּ, דֵּי מְמוּנָה עַל תְּרַעָא דְּסִטְר דְּרוּם הַמְמוּנָה עַל הַשְּׁעָר שֶׁל צַד הַדְּרוּם, אָמר לי, קום בקיומך עמוד במעמדך, וְחָמִי הָאֵי חֲלוֹן וְרָאָה אַתְּ הַחֲלוֹן הַזֶּה, דְּלִית רְשׁוֹ לְאַעְלָא (דף קי ע"א) תַּמָּן שְׁאִין רְשׁוֹת לִיכְנֵס שֵׁם, וְלֹא לְמַחְמֵי בֵּיהּ וְאַפִּילוּ לֹא לְהַסְתַּכַּל בּוּ, בַּר אֵינוֹן דְּלַעְאֵן בְּקִרְיַת שְׁמַע פְּדָקָא יְאוּת חוּץ מֵאלוּ הַקּוּרְאִים קְרִיַת שְׁמַע כְּרָאוּי.

וְכָל אֵינוֹן דְּלַעְאֵן בְּקִרְיַת שְׁמַע פְּדָקָא יְאוּת וְכֹל אוּתָם הַקּוּרְאִים קְרִיַת שְׁמַע כְּרָאוּי, שְׁתִּין מְמַנָּן עֲאֲלִין קַמְיָה דְּמַשִּׁיחַ שְׁשִׁים מְמוּנִים

פְּרָשָׁה קְדָמָאָה דִּיחֻדָּא, דְּאִיהוּ (תְּרִין) יְחֻדִין בְּתַרְסַר תִּיבִין,
שִׁית תִּיבִין בִּיחֻדָּא עֵילָאָה, וְשִׁית תִּיבִין בִּיחֻדָּא אַחְרָא.

פְּרָשָׁה תְּנִינָא וְהִיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, בְּמ"ב תִּיבִין, בְּרָזָא דְשֵׁם
דְּמ"ב אַתְּוּוֹן.

פְּרָשָׁה תְּלִיתָאָה, וְהִיָּה אִם שְׁמוּעַ, דְּאֵתְפְּלִיל יְמִינָא בְּשִׁמְאָלָא,
וְשִׁמְאָלָא בִּימִינָא, וְאִיהוּ בְּרָזָא וְסִתְרָא דְרֵתִיכָא קְדִישָׁא,
עַד וְשִׁמְתָם, דְּאִיהִי פְּרָשְׁתָא דְשִׁלְטָא עַל כּוּלָּא, אִיהִי בְּרָזָא דְע"ב
תִּיבִין, גּוּ רְזָא דְע"ב שְׁמֵהֶן דְרֵתִיכָא קְדִישָׁא.

מתוק מדבש

תיבות בסוד השם מ"ב אותיות הנרמז
בתפלת אנא בכח.

פְּרָשָׁה תְּלִיתָאָה פרשה שלישית וְהִיָּה
אִם שְׁמוּעַ, דְּאֵתְפְּלִיל יְמִינָא
בְּשִׁמְאָלָא וְשִׁמְאָלָא בִּימִינָא שְׁבָה
נְכַלל חֲסֵד שְׁבִימִין בְּגִבּוּרָה שְׁבִשְׁמַאל
וְהִשְׁמַאל בִּימִין, כִּי בְּתַחִילָה כְּתוּב
לֹאֲהַבָּה אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם וגו' וְאֲהַבָּה
הִיא בְּחֲסֵד שְׁבִימִין, וְאַחַר כֵּךְ כְּתוּב וְחַרָּה
אִפְּהֵי ה' וְגו' שְׁהוּא בְּגִבּוּרָה שְׁבִשְׁמַאל,
וְאִיהוּ בְּרָזָא וְסִתְרָא דְרֵתִיכָא
קְדִישָׁא עַד וְשִׁמְתָם וְהוּא בְּסוּד וְסִתְרָא
שֶׁל מֵרְכָבָה הַקְּדוּשָׁה עַד מֵלֵת וְשִׁמְתָם
כְּדִלְקִמֶן, דְּאִיהִי פְּרָשְׁתָא דְשִׁלְטָא עַל
כּוּלָּא שְׁהִיא פְּרָשָׁה הַשּׁוֹלֵטֵת עַל קִיּוּם
כָּל הָעוֹלָם, כִּי בַּה כְּתוּב הַעֲנִין שֶׁל הַשֶּׁכֶר

פְּרָשָׁה קְדָמָאָה דִּיחֻדָּא פרשה
הַרְאֵשׁוֹנָה שֶׁל פְּסוּקֵי הַיְחָדוּד,
דְּאִיהוּ תְּרִין יְחֻדִין בְּתַרְסַר תִּיבִין
שֶׁהֵם שְׁנֵי יְחֻדִים בִּי"ב תִּיבּוֹת, וּמִפְּרָשׁ
שִׁית תִּיבִין בִּיחֻדָּא עֵילָאָה שֶׁ
תִּיבּוֹת בִּיחֻדוֹ הַעֲלִיּוֹן שֶׁל פְּסוּק שְׁמוֹעַ
יִשְׂרָאֵל, וְשִׁית תִּיבִין בִּיחֻדָּא אַחְרָא
וְשֶׁשׁ תִּיבּוֹת בִּיחֻדוֹ הָאֲחֵר שֶׁל פְּסוּק
בְּרוּךְ שֵׁם, (בְּאֵלוֹ הַב') פְּסוּקִים יֵשׁ בָּהֶם
סוּדוֹת עֲצוּמוֹת וְנוֹרָאוֹת הַמְּבֹאֲרִים
בְּשַׁעַר הַכּוֹנֹת בְּדְרוּשֵׁי ק"ש, וּבַהֲרִיבָה
מְקוּמוֹת בּוֹהֵר הַק').

(ס"ג הַמְּגִיֵּה גַּדְפּוֹס מוֹנְקֶאטֵט) פְּרָשָׁה
תְּנִינָא וְאֵהֶבֶת פרשה שנייה
הִיא וְאֵהֶבֶת, בְּמ"ב תִּיבִין בְּרָזָא
דְשֵׁם דְּמ"ב אַתְּוּוֹן שִׁשׁ בַּה מ"ב

פְּרָשָׁה רְבִיעָאָה, וְשַׁמְתָם, דַּאִיהִי חֲמִשִּׁין תִּיבִין, דַּאִיהִי לְקַבֵּיל
חֲמִשִּׁין תְּרַעִין דְּבִינָה.

פְּרָשָׁה דְּצִיצִית פְּלִילָא מְפוּלְהוּ, וְסִלְקִין פְּרִשְׁיִין לְמַנְיִנָא דְאַדָּם.

וְתָא חֲזִי, כָּל מָאן דְּאֶשְׁלִים יִיחֻדָּא פְּדָקָא יְאוּת, וּמְכוּיִן בְּפִרְשִׁיּוֹת
אֲלִין בְּכָל יוּמָא, זְכִי לְאֲלִין מִשְׁקוּפִין וְחִלּוּנִין, לְמַרְאָה
(לְמַהוּי) שְׁלִים הֶכָא, וְלִית מָאן דִּיעַכְבַּ עַל יְדוּי, וּבִלְכָד דִּיקְרִי
פְּדָקָא יְאוּת, וּיְכוּיִן בְּהִנֵּי רְזִין עֵילְאִין.

מתוק מדבש

קשרים, הרי תרי"ג, (ועיין זוהר פ' שלח לך
דף קע"ב ע"ב), (ה"ג המגיה ג'פוס מונקאטס)
וְסִלְקִין כָּל פְּרִשְׁיִין לְמַנְיִנָא דְאַבְרָיִן
דְאַדָּם ועולות מספר התיבות של כל
הד' פרשיות למנין רמ"ח אבריו של
האדם, כנגד הרמ"ח מצות עשה. [וכו']

וְתָא חֲזִי, כָּל מָאן דְּאֶשְׁלִים יִיחֻדָּא
פְּדָקָא יְאוּת וּבָא וּרְאָה, כֹּל מִי
שמשלים את היחוד של קריאת שמע
כראוי, וּמְכוּיִן בְּפִרְשִׁיּוֹת אֲלִין בְּכָל
יוּמָא ומכוין באלו הפרשיות בכל יום,
זְכִי לְאֲלִין מִשְׁקוּפִין וְחִלּוּנִין הוא
זוכה ליכנס לאלו המשקופים והחלונות
הנוכרים, לְמַהוּי שְׁלִים הֶכָא להיות
כאן בשלימות, וְלִית מָאן דִּיעַכְבַּ עַל
יְדוּי ולא יהיה מי שיעכב על ידו
מליכנס בהם, וּבִלְכָד דִּיקְרִי פְּדָקָא
יְאוּת וּבִלְכָד שִׁיקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע כְּרָאוּי,

להעושה מצותיו, והעונש להעוברים על
מצותיו, אִיהִי פְּרָאָה דְּע"ב תִּיבִין
היא בסוד של ע"ב תיבות, כי מן והיה
אם שמוע עד ושמתם יש ע"ב תיבות,
גוּ רְזָא דְּע"ב שְׁמֶהֱן דְּרִתִּיקָא
קְדִישָׁא כנגד סוד של ע"ב שמות של
המרכבה הקדושה, שהם בחג"ת שהם
מרכבה קדושה לבינה.

פְּרָשָׁה רְבִיעָאָה פרשה הרביעית, מן
וְשַׁמְתָם עד על הארץ, דַּאִיהִי
חֲמִשִּׁין תִּיבִין שהיא חמשים תיבות,
דַּאִיהִי לְקַבֵּיל חֲמִשִּׁין תְּרַעִין דְּבִינָה
שהיא כנגד חמשים שערי בינה.

פְּרָשָׁה דְּצִיצִית פְּלִילָא מְפוּלְהוּ
פרשת ציצית היא כלולה מכל
המצות, כפירש"י על הכתוב וראיתם
אותו וזכרתם את כל מצות ה', שמנין
גימטריא של ציצית ת"ר, וחי' חוטיין, וה'

וְאֶחֶיד בִּימִינָא דִּילֵי וְאָמַר לִי, אִי חֲסִידָא, תָּא חָמֵי יְקָר
דְּאִינוּן דְּמִיחְדֵי שְׁמָא קְדִישָׁא פְּדָקָא יָאוּת, וְלִעָאן בְּקָרִיאַת שְׁמַע
בְּגוּוּנָא דָּא.

אֶעֱלִינָא בְּחַד הֵיכְלָא, וּבְהַהוּא הֵיכְלָא הוּוּ שִׁס"ה הֵיכְלִין,
פְּחוּשְׁבֵן יוּמֵי שְׁתָּא, אַבְרָהָם יַצְחָק וְיַעֲקֹב שְׁלִיטִין
בְּהַהוּא הֵיכְלָא, וְאָדָם הֶרְאֵשׁוֹן בְּגוּוּיָהוּ.

וְחָמִינָא פְּמָה חֲבִילֵי נִשְׁמַתִּין, מִתְּלַבְּשִׁין בְּרִקִּימוּ (נ"א בְּחִידוּ) דְּאִילְנָא
דְּחַמֵי, וְכַמְּה גּוּוּנִין דִּיקְרָא עֵילְאָה, וְעֵיילִין גּוּ הֵיכְלָא,
וְיוֹפִיא"ל רַב מְמַנָּא עַל פּוֹלָא, רַב מְמַנָּא דְּאוּרִיתָא בְּהַדְרִיָּהוּ.

מתוק מדבש

הֵיכְלִין פְּחוּשְׁבֵן יוּמֵי שְׁתָּא וּבִאוּתוּ
הֵהִיכַל הִיוּ שִׁס"ה הֵיכְלוֹת קִטְנִים
כַּמְסַפֵּר יְמֵי הַשָּׁנָה, הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים
אַבְרָהָם יַצְחָק וְיַעֲקֹב שְׁלִיטִין
בְּהַהוּא הֵיכְלָא שׁוֹלְטִים בִּאוּתוּ
הֵהִיכַל, וְאָדָם הֶרְאֵשׁוֹן בְּגוּוּיָהוּ
וָאָדָם הֶרְאֵשׁוֹן נִמְצָא בְּתוֹכָם.

וְחָמִינָא פְּמָה חֲבִילֵי נִשְׁמַתִּין וְרֵאִיתִי
כַּמְה קְבוּצוֹת נִשְׁמוֹת,
מִתְּלַבְּשִׁין בְּרִקִּימוּ דְּאִילְנָא דְּחַמֵי
מִתְּלַבְּשׁוֹת בְּרִקְמָה שֶׁל עֵץ הַחַיִּים (דְּהֵיִינוּ
נִשְׁמָרוֹת מִנְחִינַת הַתְּפִלָּה הַנִּקְרָא עַן חַיִּים),
וְכַמְּה גּוּוּנִין דִּיקְרָא עֵילְאָה וּבְכַמְה
גּוּוּנִים שֶׁל כְּבוֹד הַעֲלִיּוֹן (שֶׁהֵם הַמְּרוֹת
מִמְּלֻכּוֹת הַנִּקְרָאִים כְּבוֹד), וְעֵיילִין גּוּ הֵיכְלָא

וְיִכּוּיִן בְּהַגֵי רְזִין עֵילְאִין וְיִכּוּיִן
בִּאלוֹ הַסּוּדוֹת הָעֲלִיּוֹנִים.

וְאָמַר רַבִּי פְּרַחִיא וְאֶחֶיד בִּימִינָא
דִּילֵי הַמְמוּנָה הִהוּא שְׁשֵׁמוּ
עֵנָא"ל אַחַז בִּיד יְמִין שְׁלִי, וְאָמַר
לִי, אִי חֲסִידָא הוּוּ חֲסִיד, תָּא
חָמֵי יְקָר דְּאִינוּן דְּמִיחְדֵי שְׁמָא
קְדִישָׁא פְּדָקָא יָאוּת בֵּא וְרֵאֵה
הַכְּבוֹד שֶׁל אוֹתָם הַמֵּיִיחֲדִים אֶת הַשֵּׁם
הַקְּדוּשׁ כְּרֵאוּי, וְלִעָאן בְּקָרִיאַת שְׁמַע
בְּגוּוּנָא דָּא וְקוֹרְאִים קְרִיאַת שְׁמַע
בְּאוּפֵן זֶה.

וְאָמַר רַבִּי פְּרַחִיא אֶעֱלִינָא בְּחַד
הֵיכְלָא הַכְּנִיסְנִי בְּהִיכַל אַחַד,
וּבְהַהוּא הֵיכְלָא הוּוּ שִׁס"ה

פֶּתַח וְאָמַר, אֲתַעֲטְרוּ קַדְיָשִׁי עַלְמָא, הָא בְּנִיכּוֹן קַדְיָשִׁין, דְּקָא
מְיַחְדִּי שְׂמָא קַדְיָשָׁא, וּמְכוּוְנִי בְּרַעוּתָא דְּפִרְשִׁין דְּקַרְיָאֵת שְׂמַע.

וְאָדָם הָרֵאשׁוֹן חֲמִינָא דְּמִשְׁתַּדַּל בְּהוּ, וּבִשְׂעָתָא דְּעֵאלַת קַרְיָאֵת
שְׂמַע דְּקַרְיָי בַּר נֶשׁ, סְלִיקָא בְּקַדְמִיתָא לְהַאי הֵיכְלָא,
וְאַרְחָ בְּהָ אָדָם הָרֵאשׁוֹן, אִי חֶסֶר אוֹת אַחַת מְקַרְיָאֵת שְׂמַע, לֹא
מְקַבֵּל לָהּ, דְּהָא חֶסֶר בְּנִינָא דְּאָדָם, דְּאִיהוּ רַמ"ח, בְּאִינוּן תִּיבִין
דְּחוּזָר שְׁלִיחַ צְבוּר.

 מתוק מדבש

שמע כראוי, ובשעתא דעאלת
קריאת שמע דקרי בר נש ובשעה
שנכנסת קריאת שמע שהאדם קורא,
סליקא בקדמיתא להאי היכלא
עולה בתחילה בזה ההיכל, וארח בה
אדם הראשון ואדם הראשון מריח
בה, אי אם חסר אות אחת מקריאת
שמע, לא מקבל לה, דהא חסר
בנינא דאדם שהרי חסר לתיקון בנין
רמ"ח אברי האדם (דהיינו למיקון פלוטיפ
נמינות הפפארת ומלמות), דאיהו רמ"ח
באינון תיבין דחוזר שליח צבור
שקריאת שמע היא רמ"ח תיבות יחד
עם אותם הג' תיבות ה' אלהיכ"ם אמת
שחוזר השליח צבור, ועל ידם נתקנים
רמ"ח אברי האדם.

וְאִי אֲשַׁפַּח יְתָהּ פְּדָקָא יְאוּת וְאִם
אָדָם הָרֵאשׁוֹן מוּצָא אֶת הַקַּרְיָאֵת

ונכנסות בזה ההיכל, ויפיא"ל רב
ממנא על כולא, רב ממנא
דאורייתא בהדייהו ומלאך יופיא"ל
הוא שר הממונה על כולם, ושר הממונה
על התורה נמצא עמהם.

פֶּתַח אוֹתוֹ הַמְמוּנָה וְאָמַר, אֲתַעֲטְרוּ
קַדְיָשִׁי עַלְמָא הַתַּעֲטְרוּ קְדוּשִׁי
הָעוֹלָם, שְׁהִם הַאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים, הָא
בְּנִיכּוֹן קַדְיָשִׁין דְּקָא מְיַחְדִּי שְׂמָא
קַדְיָשָׁא הָרִי הַכְּתֵר שְׁנַעֲשָׂה עַל יַדִּי
בְּנִיכּוֹם הַקְּדוּשִׁים הַמֵּיחָדִּים אֶת הַשֵּׁם
הַקְּדוּשׁ, וּמְכוּוְנִי בְּרַעוּתָא דְּפִרְשִׁין
דְּקַרְיָאֵת שְׂמַע וּמְכוּוְנִים בְּרַצוֹן
בְּפִרְשִׁיּוֹת שֶׁל קַרְיָאֵת שְׂמַע.

וְאָדָם הָרֵאשׁוֹן חֲמִינָא דְּמִשְׁתַּדַּל
בְּהוּ וּרְאִיתִי שְׂאָדָם הָרֵאשׁוֹן
מִתַּעֲסֵק עִם אֱלוֹ שְׂמְכוּוְנִים בְּקַרְיָאֵת

וְאִי אֲשַׁפַּח יְתֵהּ פְּדָקָא יְאוּת, מְקַבֵּל לָהּ, וְנִטְלִין לָהּ אַבְרָהָם יִצְחָק
וַיַּעֲקֹב מִצִּיּוֹן, וְנִשְׁקִין לָהּ, מֵאֵן חֲמֵי חֲדוּדָה, מֵאֵן חֲמֵי עֲרַבּוּבֵיא,
בְּכָל אֵינּוֹן צִדִּיקֵיא דְבִגְיִנְתָּא דְעָדָן, דְּקָא אֲתִינִן בְּהֵוּא חֲדוּדָה.

וּבְשַׁעְתָּא דִּינִיתִי לְהָאִי (לְהֵוּא) עֲלָמָא, מֵאֵן יַחֲמֵי חֲדוּדָה דִּילִיָּהּ,
דְּאוּתְבִין לִיָּה אֲבָהֶן לְגַבְיִיהוּ תְרֵי זִימְנֵי בְיוֹמָא, וּבְכָל
יּוֹמָא נְחִית עֲלֵיהּ טְלָא מְרִישָׁא דְמִלְכָּא.

וּבְהֵוּא טְלָא יְדַעֵי וְאֲכֵלֵי מִיכְלָא, דִּי מְלָאכֵי עֵילְאִין אֲכֵלִין,
וַיְדַעִין מַה דִּתְהוּ וּמַה דִּיהוּי, וּמַה דְזִמְיִן לְמַהוּי עַד
זְמַנָּא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יוֹקִים לְגוֹפֵי דְסָרִיחִן בְּהָאִי עֲלָמָא,
וְיוֹקִים לוֹן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּבִנְיָנָא מִתְתַקְנָא פְּדָקָא יְאוּת.

מתוק מדבש

שמע כראוי, מְקַבֵּל לָהּ הוּא מְקַבֵּל
אוּתָהּ, וְנִטְלִין לָהּ אַבְרָהָם יִצְחָק
וַיַּעֲקֹב מִצִּיּוֹן, וְנִשְׁקִין לָהּ וְהַאֲבוֹת
לוֹקְחִים אֶת הַקְרִיאַת שְׁמַע מִמֶּנּוּ וְנוֹשְׁקִים
אוּתָהּ (נסוד יסוד דמשיקין). מֵאֵן חֲמֵי
חֲדוּדָה מִי רָאָה שְׂמַחָה כּוּוּ, מֵאֵן חֲמֵי
עֲרַבּוּבֵיא מִי רָאָה עֲרַבּוּב וּרְגַשׁ, בְּכָל
אֵינּוֹן צִדִּיקֵיא דְבִגְיִנְתָּא דְעָדָן בֵּין
כֹּל אוֹתָם הַצִּדִּיקִים שֶׁבָּגָן עָדָן, דְּקָא
אֲתִינִן בְּהֵוּא חֲדוּדָה שְׂבָאִים לְשִׁמּוּחַ
בְּאוּתָהּ הַשְּׂמַחָה.

וּבְהֵוּא טְלָא יְדַעֵי וְאֲכֵלֵי מִיכְלָא
דִּי מְלָאכֵי עֵילְאִין אֲכֵלִין

ובכח אותו הטל הם יודעים ואוכלים
מאכל שמלאכים העליונים אוכלים
דהיינו המן, ומפרש וַיְדַעִין מַה דִּתְהוּ
וּמַה דִּיהוּי שעל ידי זה הם יודעים

וּבְשַׁעְתָּא דִּינִיתִי לְהֵוּא עֲלָמָא
ובשעה שאדם שקרא
קריאת שמע כראוי יבא לעולם העליון
אחר הסתלקותו, מֵאֵן יַחֲמֵי חֲדוּדָה

בַּחֲלוֹן דְּבִסְטֵר דְרוּם, הוּוּ רְשׁוּמִין שׁ', דְּבִסְטֵר דָּא ו', וּבִסְטֵר
אֲחָרָא ו', וּבִסְטֵר אֲחָרָא ו', שְׂאִילָנָא לְהֵהוּא גְבֵרָא
וְאֲמִינָא, מְאִי הֲנִי אֲתוּוֹן, אָמַר לָא יִדְעָנָא.

עַד דְּאֲתָא הֵהוּא מְמַנָּא, וְאָמַר לִי, אִי חֲסִידָא, אֵינּוֹן אֲתוּוֹן,
סִימְנִין (נ"א סְמְכִין) דְּפִרְשִׁיתָא דְקִרְיַת שְׁמַע, זַכָּאָה חוּלְקִיָּה
דְּמֵאֵן דְּאָמַר לוֹן בְּכָל יוֹמָא בְרַעוּתָא דְלָבָא.

 מתוק מדבש

ובצד אחר ו', כנגד ו' של ו'היה אם
שמוע, ובסטר אחרא ו' ובצד אחר
ו', כנגד ו' של ו'שמתם כדלקמן,
שְׂאִילָנָא לְהֵהוּא גְבֵרָא וְאֲמִינָא
מְאִי הֲנִי אֲתוּוֹן שאלתי לאותו האיש
מה הם אלו האותיות, אָמַר לָא יִדְעָנָא
אמר איני יודע.

עַד דְּאֲתָא הֵהוּא מְמַנָּא עַד שְׁבַא
אוֹתוֹ הַמְמוֹנָה, וְאָמַר לִי, אִי
חֲסִידָא הוּוּ חֲסִיד, אֵינּוֹן אֲתוּוֹן
סִימְנִין דְּפִרְשִׁיתָא דְקִרְיַת שְׁמַע
אלו האותיות הם סימנים של פרשיות
של קריאת שמע, של ש'מע ו'אהבת,
ו'היה, ו'שמתם כנ"ל, זַכָּאָה חוּלְקִיָּה
דְּמֵאֵן דְּאָמַר לוֹן בְּכָל יוֹמָא
בְרַעוּתָא דְלָבָא אשרי חלקו של מי
שאוּמַר אוֹתָם בְּכָל יוֹם בְּרַצוֹן הַלֵּב.

מה שהיה ומה שיהיה, ומה דְּזַמִּין
לְמַהוּ עַד זְמַנָּא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוא יוקים לגופי דְסְרִיחֵן בְּהֵאִי
עֲלָמָא ומה שעתיד להיות עד הזמן
שהקדוש ברוך הוא יקים ויחיה את
הגופים הסרוחים שבעולם הזה, דְהֵינּוּ
עַד הַזְמַן שֶׁל תְּחִיַּת הַמֵּתִים, וְיִוְקִים
לוֹן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבִנְיָנָא
מִתְתַּקְנָא כְּדָקָא יָאוּת ויעמיד אותם
הקדוש ברוך הוא בבנין מתוקן כראוי.
בַּחֲלוֹן דְּבִסְטֵר דְרוּם הוּוּ רְשׁוּמִין
שׁ' בחלון שבצד דרום היתה
רשומה אות ש' של ש'מע, וש' היא
מג' ווי"ן, והם באות לרמוז על ג'
פרשיות שבקריאת שמע, דְהֵינּוּ (ס"ג
סג"ב) מִסְטֵר דָּא ו' מצד זה ו', כנגד
ו' של ו'אהבת, וּבִסְטֵר אֲחָרָא ו'

המכוונים בק"ש כראוי מזומנים לעלות תחלה לגן עדן העליון

היכלא שתיתאָה, היכלא דא היכלא דחסיד, היכלא דא
היכלא עלאָה על כלא, וְהאי הוא היכלא דקיימא
על פלא, היכלא דימינא, לית מאן דיקים ביה, אלא אנון
חסידים קדישין, וְכל אנון דמרחמי למריהון ברחימו סגי,
ולפתחא דהאי היכלא קיימאן פל אנון דמיתדי יחודא

מתוך מדבש

מאמר "המכוונים בק"ש כראוי מזומנים לעלות תחלה לגן עדן העליון".
יתבאר בו רום מעלת המכוונים בכוונת היחוד העליון שזוכים להכנס
בדרכות קדושים עליונים שבגן עדן.

(מקור המאמר צהר פר' נראשית דף לט ע"א צהילום, וציאורו כן א עמ'
תפז - תפג)

היכלא שתיתאָה הוא סוד היכל
הרצון כנגד התפארת [שבגן
עדן התחתון], היכלא דא היכלא
דחסיד, היכלא דא היכלא עלאָה
על פלא היכל זה הוא עליון על
כל ההיכלות, וְהאי הוא היכלא
דקיימא על פלא וזהו ההיכל שמאיר
לכל ההיכלות לפני משורת הדין לפי
שבהיכל זה שהוא היכל הרצון נמצאים
אלו החסידים שהטיבו לכל לפנים
משורת הדין לכן מתעורר משם להיטיב
ולהאיר לכל הנמצאים בגן עדן התחתון,
היכלא דימינא לית מאן דיקים
ביה אלא אנון חסידים קדישין
בהיכל חסד שבהיכל הרצון אין מי
שיוכל לעמוד בו אלא אלו החסידים
הקדושים שעשו מעשים טובים לפנים
משורת הדין במסירות נפש, וְכל אנון
דמרחמי למריהון ברחימו סגי
וכל אלו האוהבים את בוראם באהבה
רבה עד שנקראים אוהבים שהם פעלו
לעצמם חופה בהיכל זה, אבל זולתם
נכזים מהאור שמאיר שם, ולפתחא

דְּמַרְיָהוּן בְּכָל יוֹמָא, וְאֵלִין עֲאֵלִין בְּהַאי הֵיכְלָא, וְזִמְיָנִין
לְסַלְקָא בְּקִדְמִיתָא.

המיוחד יחוד קדוש בק"ש, שמחה מזומנת לו
מלמעלה

אֲשַׁכְחָנָא בְּסַפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סְבָא, כָּל מָאן דְּמֵיחַד יְחוּדָא
דָּא בְּכָל יוֹמָא, חֲדוּדָה זְמִינָא לִיה מְלַעֲיָלָא, מְרַזָּא
דְּאֲתוּוֹן אֵלִין, ש"מ מֵהַאי סְטָרָא, א"ח מֵהַאי סְטָרָא, וּמְצַרְף

מתוק מדבש

דְּהַאי הֵיכְלָא קִיַּמָּאן כָּל אַנּוּן וְהֵם נַכְנְסִים בְּהִיכַל זֶה בְּשַׁעַה שִׁישְׂרָאֵל
דְּמֵיחַדְרֵי יְחוּדָא דְּמַרְיָהוּן בְּכָל קוּרָאִים קְרִיאַת שְׁמַע לְמַטָּה וְגוֹרְמִים
יּוֹמָא וּלְפַתַּח שֶׁל זֶה הֵיכַל מְזוּדְמָנִים יְחוּד לְמַעְלָה לְהַתְעֵדֵן בְּאוּר הַיְחוּד
כֹּל אֵלּוּ שֶׁהִיוּ מֵיחַדִּים יְחוּד הַשֵּׁם הַמְאִיר שֶׁם, וְזִמְיָנִין לְסַלְקָא
בְּקְרִיאַת שְׁמַע כֹּל יוֹם כְּרָאוּי בְּכוּנַת בְּקִדְמִיתָא וְהֵם מְזוּמָנִים לְעֵלוֹת תַּחְלָה
הַיְחוּד, וְאֵלִין עֲאֵלִין בְּהַאי הֵיכְלָא לְגַן עֵדֵן הַעֲלִיּוֹן.

מאמר "המיוחד יחוד קדוש בק"ש, שמחה מזומנת לו מלמעלה". בו
יבואר גודל קדושת יחוד מיוחד שבצירוף אותיות שבפסוק ראשון דשמע,
המשיפיע שמחה ממרום.

(מקור המאמר מהר ש" פנחס דף ל"ו ע"ג, ונציאורינו כרך יד עמ' שמט)

אמר רבי שמעון אֲשַׁכְחָנָא בְּסַפְרָא מָאן דְּמֵיחַד יְחוּדָא דָּא בְּכָל
דְּרַב הַמְנוּנָא סְבָא מְצַתִּי יוֹמָא כֹּל מִי שְׁמֵיחַד יְחוּד זֶה בְּכֹל
בְּסַפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְנוּנָא סְבָא, כִּי כָּל יוֹם, דֵּהֵינּוּ שְׁקוּרָא קְרִיאַת שְׁמַע בְּכוּנָה

אֲתוֹן לְמַפְרַע (שדי) שְׂרִי, וּבְמִישׁוֹר (חיים) סִיִּים, וְסִימֵן אֲשַׁמַּח,
 דְּכִתִּיב (טהלס קד לד) אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהו"ה מִמֶּשׁ, דָּא יְחוּדָא
 קְדִישָׁא, וְשִׁפּוּר אִיהוּ, וְהָכִי הוּא בְּסַפְרָא דְחֲנוּךְ, דְּאָמַר פִּי
 הָאֵי גְוֹנָא, דְּמֵאן דְּמֵיחַד יְחוּדָא דָּא בְּכָל יוֹמָא, חֲדוּה
 זְמִינָא לִיָּה מְלַעֲיָלָא.

 מחוק מדבש

הפסוק, ואח"כ אות ח' של אחד,
 וְסִימֵן אֲשַׁמַּח שיוצא מהם מלת
 אשמ"ח, דְּכִתִּיב כלומר שזוכה למש"כ
 אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהו"ה דהיינו בה'
 מִמֶּשׁ, דָּא יְחוּדָא קְדִישָׁא זהו
 יחוד קדוש, וְשִׁפּוּר אִיהוּ ויפה ונכון
 הוא. וְהָכִי הוּא בְּסַפְרָא דְחֲנוּךְ
 וכך כתוב בספרו של חנוך, דְּאָמַר
 פִּי הָאֵי גְוֹנָא שאמר כעין זה,
 דהיינו דְּמֵאן דְּמֵיחַד יְחוּדָא דָּא
 בְּכָל יוֹמָא כי מי שמייחד יחוד זה
 שמחה מזומנת לו מלמעלה. (מק"מ

זשע"ר ומפושט)

כראוי, חֲדוּה זְמִינָא לִיָּה מְלַעֲיָלָא
 שמחה מזומנת לו מלמעלה, מְרִזָּא
 דְּאֲתוֹן אֲלֵין מסוד אלו האותיות,
 דהיינו ש"מ מֵהָאֵי סְטָרָא ש"מ מן
 ש"מ מצד זה מתחילת הפסוק, א"ח
 מֵהָאֵי סְטָרָא א"ח מן אח"ד מצד
 זה מסוף הפסוק, וּמְצַרְף אֲתוֹן
 ומצרף אותיות אלו באופן זה, לְמַפְרַע
 שְׂרִי מתחיל לחבר האותיות למפרע,
 דהיינו מתחיל מא' דאחד שבסוף
 הפסוק, ואחר כך אות ש' של ש"מ
 שבתחילת הפסוק, וּבְמִישׁוֹר סִיִּים
 אבל ב' אותיות מ"ח מסיים ביושר,
 דהיינו תחילה המ' של ש"מ שבתחילת

התעוררות עצומה בעליונים עם יעקב אבינו בעת היחוד דק"ש

אָזְלוּ, כַּד מָטוּ בֵּי חֶקֶל, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לֵימָא מִר מְאִינוּן
מִלִּין דְּמַעְלֵייתָא דְּבִקְרִיאַת שְׁמַע, (פֶּתַח וְאָמַר) (דנניס ו' 7)
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, הָאֵי קָרָא תִּינַח בְּשַׁעְתָּא
דְּאִמְרוּ בְּנִין דְּיַעֲקֹב לְאַבְוֵהוֹן, אוּ מִשָּׁה לְיִשְׂרָאֵל, אָבֵל הַשְׁתָּא
כּוּלֵי עֲלָמָא אִמְרֵי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, לְמָאן יִשְׂרָאֵל אִמְרֵין.

אָלָא הָא תִּנְיָנָא, יַעֲקֹב אֲבִינוּ לֹא מֵת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
חֲתִים לֵיה גּוֹ פּוֹרְסָא יְקָרִיָּה, לְמַהוּי תְּדִיר סֵהָדָא עַל

מתוך מדבש

מאמר "התעוררות עצומה בעליונים עם יעקב אבינו בעת היחוד דק"ש".
יתבאר בו ענין העדות של יעקב אבינו על בניו עם סגולת השו"ת בעת
שמקיימים מצות ק"ש, וכמו"כ פרטי ההתעלות בשמו מרום בשעה זו עד
שהקב"ה מברך את יעקב ואומר אשרי להבנים שמעטרים את אביהם כך.

(מקור המאמר מהר מדש רות דף נג ע"ג, ונציאורינו כרך ג עמ' טסג-טסה)

אָזְלוּ רַבִּי נְהוּרַאי וְרַבִּי יִצְחָק הֲלָכוּ בְּדֹרְךְ, כַּד מָטוּ בֵּי חֶקֶל
כִּשְׁהִגִּיעוּ לְאִיזָה שְׂדֵה, אָמַר רַבִּי יִצְחָק לְרַבִּי נְהוּרַאי, לֵימָא מִר מְאִינוּן מִלִּין
דְּמַעְלֵייתָא דְּבִקְרִיאַת שְׁמַע יַאמַר מוֹרֵי מֵאוּתֵם סוּדוֹת הַטּוֹבִים שְׁבַקְרִיאַת
שְׁמַע, פֶּתַח רַבִּי נְהוּרַאי וְאָמַר לְפָרֵשׁ מַה שְׁכַתּוּב שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, הָאֵי קָרָא תִּינַח בְּשַׁעְתָּא דְּאִמְרוּ בְּנִין דְּיַעֲקֹב
לְאַבְוֵהוֹן פְּסוּק זֶה מוּבֵן בְּשַׁעָה שְׁאִמְרוּ

ומשיב אָלָא הָא תִּנְיָנָא אלא הרי
למדנו (נמס' מעיט דף ה סוע"ג)
יעקב אבינו לא מת, והקדוש

בנוי, דְקָא מִיחְדֵי שְׁמִיָּה דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא פְּדַחְזֵי בְּכָל יוֹמָא תְּרִין זְמַנֵי, וְכַד אֵינּוֹן מִיחְדִּין שְׁמִיָּה דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, אָמְרֵי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הוּא (הוּי) סְהִיד עַלְוֹן, דְאַנְן מִיחְדֵי שְׁמִיָּה דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא פְּדַקָא חֲזִי.

בְּהֵיאָ שַׁעְתָּא, נְטִילֵי לִיָּה לִיעֵקֵב בְּאַרְבַּע גְּדַפִּין, פְּרִישָׁן לְאַרְבַּע סְטָרֵי עַלְמָא, וְסַלְקֵי לִיָּה לְקַמֵי קַדִּישָׁא עֵילְאַה, וּמְבָרַךְ לִיָּה בְּשִׁבְעַ בְּרַכָּאן, פְּתַח הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר, זַפְּאָה אֵיָּהוּ אָבָא דְזִרְעָא דָּא אוֹלִיד בְּאַרְעָא, זַפְּאִין אֵינּוֹן בְּנִין דְקָא מְעַטְרִין לְאַבּוּהוֹן הַכִּי,

מתוק מדבש

בְּהֵיאָ שַׁעְתָּא באותה שעה כשיעקב מעיד על ישראל, נְטִילֵי לִיָּה לִיעֵקֵב בְּאַרְבַּע גְּדַפִּין לוקחים ונושאים המלאכים את יעקב בארבע כנפים, פְּרִישָׁן לְאַרְבַּע סְטָרֵי עַלְמָא הפרושות לארבע רוחות העולם, וְסַלְקֵי לִיָּה לְקַמֵי קַדִּישָׁא עֵילְאַה ומעלים אותו לפני הקדוש העליון ב"ה, שהוא ז"א [דהיינו בחינת התפארת], וּמְבָרַךְ לִיָּה בְּשִׁבְעַ בְּרַכָּאן ומברך אותו בשבע ברכות, ואחר כך פְּתַח הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר, זַפְּאָה אֵיָּהוּ אָבָא דְזִרְעָא דָּא אוֹלִיד בְּאַרְעָא אשרי הוא לאב שהוליד זרע זה בארץ, וְכֵן זַפְּאִין אֵינּוֹן בְּנִין דְקָא מְעַטְרִין לְאַבּוּהוֹן הַכִּי אשרי להבנים שמעטרים את אביהם כך, בְּהֵיאָ שַׁעְתָּא כָּל אֵינּוֹן חִילֵי

בְּרוּךְ הוּא חֲתִים לִיָּה גו' פּוֹרְסָא יְקַרְיָה והקדוש ברוך הוא חתם וחקק אותו בכסא כבודו, לְמַהוּי תְּדִיר סְהִדָּא עַל בְּנוֹי שִׁיָּה תְּמִיד מעיד על בניו, דְקָא מִיחְדֵי שְׁמִיָּה דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא פְּדַחְזֵי בְּכָל יוֹמָא תְּרִין זְמַנֵי שהם מייחדים שמו של הקדוש ברוך הוא בכל יום שתי פעמים כראוי, וְכַד אֵינּוֹן מִיחְדִּין שְׁמִיָּה דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָמְרֵי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וכשהם מייחדים שמו של הקדוש ברוך הוא, אומרים ליעקב אבינו "שמע ישראל", הַיִּי סְהִיד עַלְוֹן דְאַנְן מִיחְדֵי שְׁמִיָּה דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא פְּדַקָא חֲזִי תהיה מעיד עלינו שאנו מייחדים שמו של הקדוש ברוך הוא כראוי.

בְּהִיא שְׁעָתָא, כָּל אֵינוֹן חִילֵי דְשְׁמִיא, פְּתַחֵי וְאָמְרֵי, בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וַיַּעֲקֹב מִתְעַטֵּר בְּתַלְסַר נְהַרֵי אֶפְרַסְמוֹנָא דְכִיָּא, וְקָאִים תְּדִיר כְּקֶרְתָּא
מְקַפָּא שׁוֹר עַל בְּנוֵי קְמִיָּה (דְּקֶדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא), וְלֹא שְׁבַק
דִּינָא תְּקִיפָא לְשַׁלְטָא עַלֵייהוּ, וְכָל בְּנֵי עֲלָמָא לֹא יִכְלִין לְשַׁצָּאָה
לְהוֹן, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מד ג) אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב.

פְּתַח רַבִּי (יְהוּדָאִי) וְאָמַר, בְּדוּגְמָא דְאִית תְּרִיסַר שְׁבָטִים לְתַתָּא דְאֵינוֹן
בְּנֵי יַעֲקֹב, כֶּף אֵיתָא יַעֲקֹב עֵילָאָה בְּשְׁמִיא, וְתַרְיִן עֶשֶׂר שְׁבָטִין

מתוק מדבש

שדין חזק וקשה ישלוט עליהם, ועל כן
וְכָל בְּנֵי עֲלָמָא לֹא יִכְלִין לְשַׁצָּאָה
לְהוֹן כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם אֵינִים יְכוּלִים לְכַלּוֹת
אוֹתָם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׁכַתּוֹב
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב כִּי הָאוֹיְבִים
לֹא יִשְׁלְטוּ עַל בְּנֵיךְ.

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָאִי וְאָמַר, כִּי בְּדוּגְמָא
דְאִית תְּרִיסַר שְׁבָטִים לְתַתָּא
דְאֵינוֹן בְּנֵי יַעֲקֹב כְּמוֹ שֵׁשׁ י"ב שְׁבָטִים
לְמַטָּה שְׁהֵם בְּנֵי יַעֲקֹב, ר"ל כָּלל יִשְׂרָאֵל
שְׁהֵם י"ב שְׁבָטִים, (ה"ג ה"מ"ק) כֶּף אֵית
יַעֲקֹב עֵילָאָה בְּשְׁמִיא כִּי יֵשׁ יַעֲקֹב
עֵלְיוֹן בְּשָׁמַיִם שְׁהוּא ז"א [בְּחִינַת
הַתְּפָאֶרֶת], וְתַרְיִן עֶשֶׂר שְׁבָטִין
עֵילָאִין וִי"ב שְׁבָטִים עֵלְיוֹנִים שְׁהֵם
הִי"ב מְלָאכֵי הַשְּׂכִינָה וּמְחַנּוּתֵיהֶם,

דְשְׁמִיא פְּתַחֵי וְאָמְרֵי בְּאוֹתָהּ שְׁעָה כָּל
צְבָא הַשְּׁמַיִם פּוֹתָחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

ואז וַיַּעֲקֹב מִתְעַטֵּר בְּתַלְסַר נְהַרֵי
דְאֶפְרַסְמוֹנָא דְכִיָּא (ה"ג ה"מ"ק)
יעקב מתעטר ביי"ג נהרות של שמן
אֶפְרַסְמוֹן הַטְּהוֹר, שְׁהֵם הַשְּׁפַע שֶׁל אֵימָא
[בְּחִינַת בִּינָה] שְׁמַקְבֶּלֶת מִי"ג תְּקוּנֵי
דִּיקְנָא דִּא"א [בְּחִינַת כְּתָר] (כְּנַגַּד י"ב
בְּנוֵי הוּא בְּרֵאשִׁים), וְקָאִים תְּדִיר
כְּקֶרְתָּא מְקַפָּא שׁוֹר עַל בְּנוֵי קְמִיָּה
דְּקֶדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבַכַּח זֶה הַשְּׁפַע
עוֹמַד יַעֲקֹב תְּמִיד לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא כְּעִיר הַמוֹקֶפֶת חוֹמָה הַגֵּן עַל בְּנוֵי
מְפָנֵי הַמְּקַטְרָגִים, וְלֹא שְׁבַק דִּינָא
תְּקִיפָא לְשַׁלְטָא עַלֵייהוּ וְאֵינוֹן נוֹתֵן

עֵלְאִין, וּבְדוּגְמָא דְמִיּוּחְדֵי שְׁמִיָּה דְקְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא,
כֶּף מִיּוּחְדֵי מְלֹאכֵי קְדִישִׁין לְעֵלָא, וְכוּלָא בְּגוּוּנָא דְלְעֵלָא.

באמירת שמע ישראל חזרה השכינה לשרות על יעקב אבינו

בְּשַׁעְתָּא דְפִתַח יַעֲקֹב וְאָמַר הָאֶסְפוּ וְאֶגִּידָה לְכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא
אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, בְּאַחֲרִית דָּא שְׂכִינְתָּא, כְּכִיכּוּל
יְהֵב עֲצִיבוּ בֵיה וְאֶסְתַּלַּק, וּלְבַתֵּר אֶהְדְּרוּ לָהּ בְּנוֹי בְּיַחְדָּא

מתוק מדבש

וּבְדוּגְמָא דְמִיּוּחְדֵי שְׁמִיָּה דְקְדָשָׁא וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, יַחַד עִם כּוֹל
בְּרִיךְ הוּא יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא וְכַמוּ מַחְנוּתֵיהֶם, וְכוּלָא בְּגוּוּנָא דְלְעֵלָא
שִׂישִׁי שְׂמֵי שֶׁל הַקְדוּשׁ וְהַכֹּל הוּא לְמַטָּה כַּעֲיִן שִׂישׁ לְמַעְלָה,
בְּרוּךְ הוּא לְמַטָּה, כֶּף מִיּוּחְדֵי מְלֹאכֵי וְכַמוּ שֶׁהַמְּלֹאכִים אוֹמְרִים לְז"א
קְדִישִׁין לְעֵלָא כִּכְ מִיּוּחִידִים הִי"ב [לְתַפְאֲרַת] שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, כִּכְ אֲנוּ לְמַטָּה
מְלֹאכִים הַקְדוּשִׁים לְמַעְלָה אֵת שְׁמוֹ שֶׁל אוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל.

מאמר "באמירת שמע ישראל חזרה השכינה לשרות על יעקב אבינו".
נכתב בו ענין הסתלקות השכינה מיעקב אבינו בעת רצונו לגלות הקיץ,
ודבר תיקון השכינה אזו שעיז חזרה לשרות עליו.

(מקור המאמר זוהר פר' וימי דף רלז ע"ג, ונציאורינו כרך ד עמ' תקלו)

בְּשַׁעְתָּא דְפִתַח יַעֲקֹב וְאָמַר בְּשַׁעְתָּא דְפִתַח יַעֲקֹב וְאָמַר הָאֶסְפוּ
שְׂכִינְתָּא (ה"ג המ"ק) הִיא הַשְׂכִּינָה הַנִּקְרָאת אַחֲרֵית הַיָּמִים לְפִי שֶׁהִיא אַחֲרֵית
וְסוּף עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שְׂגָם הִיא תַּהִיָּה בְּגוֹלוֹת עִם יִשְׂרָאֵל, כְּכִיכּוּל יְהֵב עֲצִיבוּ
יְהֵב בְּלוֹוִיּוֹת, בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, דָּא וְאֶקְרָא אֶתְכֶם

דְּמִילֵיהוּ, וּפְתַחוּ וְאָמְרוּ (דברים ו ד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגו', בְּהִיא
שַׁעְתָּא קָאִים לָהּ יַעֲקֹב, וְאָמַר בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעֶד, וְאֲתִישְׁבֵת שְׁכִינְתָא בְּדוּכְתָהּ.

מאמר הקב"ה לישראל - בראתי אתכם כדי
להעיד על יהודי בק"ש

פְּתַח יְנוּקָא וְאָמַר, (מכ"א ו ג) עֲמִי מָה עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה הִלְאֲתִיךְ
עֲנֵה בִי, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּחִבְיבּוּתָא דְאִית לֵיה עִם
יִשְׂרָאֵל, קָרָא לְהוּן עֲמִי.

מתוק מדבש

בְּה וְאֲסַתְּלַק (ה"ג הל"ג) פִּי ע"י אלהינו יהו"ה אחד ועי"ז תיקנו
שהזכיר את גלותה ופגם בניה, בזה ויחדו את השכינה למעלה, בְּהִיא
הביא עצבות כביכול להשכינה ונסתלקה שַׁעְתָּא קָאִים לָהּ יַעֲקֹב באותה שעה
ממנו, וּלְבַתְרָא אֶהְדְּרוּ לָהּ בְּנוֹי העמיד ותיקן אותה יעקב וְאָמַר בְּרוּךְ
בְּיַחְוָדָא דְּמִילֵיהוּ ואח"כ בניו החזירו שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד ועל
אותה שתשרה על יעקב ע"י היחוד ידִי זֶה וְאֲתִישְׁבֵת שְׁכִינְתָא בְּדוּכְתָהּ
שגרמו בדיבורם, (ה"ג הל"ק) דְּפְתַחוּ נתשבה השכינה במקומה ושרתה שוב
וְאָמְרוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יהו"ה על יעקב אבינו.

מאמר "מאמר הקב"ה לישראל - בראתי אתכם כדי להעיד על יהודי
בק"ש". יבואר בו עניני רמזי השמות הק' שבפרשיות דקריאת שמע, וכמו"כ
דבר השפעת הרפואה והחזק על כל אברי האדם הקורא פרשיות אלו.

(מקור המאמר זהו מדע פ"י אחרי דף נט ע"א, וצילוינו כן 3 עמ' טז-טז)

פְּתַח יְנוּקָא פתח התינוק וְאָמַר לפרש לָךְ וּמָה הִלְאֲתִיךְ עֲנֵה בִי, הנה מה
מה שכתוב עֲמִי מָה עָשִׂיתִי שכתוב "עמי", כִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא

מָה עֲשִׂיתִי לָךְ, לָמָּה עֲשִׂיתִי לָךְ, אֲלֵא דִתְזַלֹּן לְבַתִּי כְנִסְיוֹת
וּלְבַתִּי מִדְרָשׁוֹת, וְתִסְהִידוֹ בִּי דְאֲנָא אֶחָד, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב
(דנ"ס ו' ד') יהו"ה אֶחָד (הֲדָא הוּא דְכַתִּיב (מ"כ ו' א) עֲנֵה בִי), תִּסְהִידוֹ
דְאֲנָא חַד, וּמִתְעַלָּה עַל שְׁמָא דְמ"ב תִּיבִין, דְאִינוּן בְּפִרְשַׁת קְרִיאַת
שְׁמַע, מִן וְאֵהֱבֵת עַד וְהָיָה, וְתַעֲבִידוֹ לִיחְדָא שְׁמִי עֲלִיכּוֹ, וְאִיהוּ
שְׁמָא פְדוּגְמָא שְׁמָא דְמ"ב שְׁמֵהּ.

וּבְשְׁמָא דְע"ב תִּיבִין, דְאִית בְּפִרְשַׁת קְרִיאַת שְׁמַע, מִן וְהָיָה עַד
וְשִׁמְתֶם, וּבְשְׁמָא דְחֻמְשֵׁין תִּיבִין, (מִן וְשִׁמְתֶם עַד סוּף
פְּרִשְׁתָּא), פְּחוּשְׁפִין שְׁעָרֵי בֵינָה. וּבְשְׁמָא דְע"ב, מִן וְיֵאמֵר עַד
סוּף הַפְּרָשָׁה.

 מתוק מדבש

שהם בְּפִרְשַׁת קְרִיאַת שְׁמַע, מִן
וְאֵהֱבֵת עַד וְהָיָה אִם שְׁמוֹעַ, וְתַעֲבִידוֹ
לִיחְדָא שְׁמִי עֲלִיכּוֹ וְתַעֲשׂוּ לִיחַד
אֵת שְׁמִי עֲלֵיכֶם עַל יַדֵי קְרִיאַת פְּרִשַׁת
וְאֵהֱבֵת, וְאִיהוּ שְׁמָא וּפְרִשַׁת וְאֵהֱבֵת
הִיא שֵׁם קְדוֹשׁ, פְּדוּגְמָא שְׁמָא דְמ"ב
שְׁמֵהּ כְּמוֹ הַשֵּׁם שֶׁל מ"ב שְׁמוֹת,
שְׁהוּא הַשֵּׁם שֶׁל אב"ג ית"ץ וכו'.

וּבְשְׁמָא דְע"ב תִּיבִין וְגַם תִּיחַדוּ
אוֹתִי בְשֵׁם שֶׁל ע"ב תִּיבּוֹת
דְאִית שֵׁשׁ בְּפִרְשַׁת קְרִיאַת שְׁמַע,
מִן וְהָיָה אִם שְׁמוֹעַ עַד מֵלֵת וְשִׁמְתֶם
אֵת דְּבָרֵי אֱלֹהִים. וּבְשְׁמָא דְחֻמְשֵׁין
תִּיבִין וְגַם תִּיחַדוּ אוֹתִי בְשֵׁם שֶׁל
חֲמִשִּׁים תִּיבּוֹת שֵׁשׁ מִן וְשִׁמְתֶם עַד

בְּחִבּוּבוֹתָא דְאִית לֵיה עִם יִשְׂרָאֵל
קְרָא לְהוּן עִמֵי הַקב"ה בְּשִׁבִיל הָאֵהֱבָה
שֵׁשׁ לוֹ עִם יִשְׂרָאֵל קְרָא לְהֶם עִמִּי.

וּמָה שְׁכַתּוּב מָה עֲשִׂיתִי לָךְ, פִּירוּשׁוֹ
לָמָּה עֲשִׂיתִי לָךְ לָמָּה בְּרַאתִי
אוֹתְךָ, אֲלֵא דִתְזַלֹּן אֲלֵא כְּדִי שְׁתַּלְכוּ
לְבַתִּי כְנִסְיוֹת וּלְבַתִּי מִדְרָשׁוֹת,
וְתִסְהִידוֹ בִּי דְאֲנָא אֶחָד וְתַעֲבִידוֹ בִּי
שְׁאֵנִי אֶחָד, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב זֶהוּ
שְׁכַתּוּב שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יהו"ה אֱלֹהֵינוּ
יהו"ה אֶחָד, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב זֶהוּ
שְׁכַתּוּב עֲנֵה כִּי דִהִינּוּ תִסְהִידוֹ דְאֲנָא
חַד תַּעֲבִידוֹ בִּי שְׁאֵנִי אֶחָד, וּמִתְעַלָּה
עַל שְׁמָא דְמ"ב תִּיבִין וְאִנִּי מִתְעַלָּה
עַל יַדֵי הַשֵּׁם שֶׁל מ"ב תִּיבּוֹת, דְאִינוּן

וְאִינוֹן אַרְבַּע פְּרָשִׁיין, עַם י"ב תִּיבִין דְּאִית בְּקִרְיַאת שְׁמַע, (תְּרִין יְחֻדִין) עִילָאין, יִתְעַבִּידוּ כְּלָהוּ מְאֵתָן וְאַרְבַּעִין וְתַמְנֵינָא, כְּחוֹשְׁבֵן רַמ"ח אֲבָרִים, וְכָל אֵינֶשׁ דִּיקְרִי קְרִיַאת שְׁמַע פְּדָקָא יְאוּת, כָּל תִּיבָה וְתִיבָה מְשַׁפֵּיעַ בְּכָל אֲבָר וְאֲבָר דִּילֵיהּ, וְאִי אֵינֶשׁ לֹא יִקְרִי קְרִיַאת שְׁמַע בְּיַמְמָא וּבְלֵילֵיאָא, כָּל אֲבָר וְאֲבָר דִּילֵיהּ יִתְמַלֵּי מִן רוּחַ רְעָה, וּמְכַל מְלִין וּמְרַעִין בִּישִׁין דְּעֵלְמָא.

מתוק מדבש

סוף פְּרָשְׁתָא דהיינו עד כימי השמים על הארץ, שהם כְּחוֹשְׁבֵן כחשבון חמשים שְׁעָרֵי בִּינָה. וּבְשַׁמָּא דַע"ב וגם תיחדו אותי בשם של ע"ב תיבות שיש מִן וַיֵּאמֶר עַד סוף הַפְּרָשָׁה הנה בפרשת ויאמר אין רק ס"ט תיבות, רק עם מה שחוזרים לומר "ה' אלהיכם" אמת", בהם נשלמות הע"ב תיבות כדלקמן.

וְאִינוֹן אַרְבַּע פְּרָשִׁיין והם ד' פרשיות, דהיינו עַם י"ב תִּיבִין דְּאִית בְּקִרְיַאת שְׁמַע עם י"ב תיבות שיש בשני פסוקים, שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, תְּרִין יְחֻדִין עִילָאין שהם שני יחודים עליונים, ואלו ה' פסוקים נחשבים לפרשה בפני עצמה, ועם השלש

פרשיות, הם ארבע פרשיות, יִתְעַבִּידוּ כְּלָהוּ מְאֵתָן וְאַרְבַּעִין וְתַמְנֵינָא כולם ביחד יעשו רמ"ח תיבות, כְּחוֹשְׁבֵן רַמ"ח אֲבָרִים של האדם, וְכָל אֵינֶשׁ דִּיקְרִי קְרִיַאת שְׁמַע פְּדָקָא יְאוּת, וכל אדם שיקרא קריאת שמע כראוי, כָּל תִּיבָה וְתִיבָה שֶׁבְקִרְיַאת שְׁמַע, מְשַׁפֵּיעַ בְּכָל אֲבָר וְאֲבָר דִּילֵיהּ משפעת רפואה וחוזק בכל אבר ואבר שלו, וְאִי אֵינֶשׁ לֹא יִקְרִי קְרִיַאת שְׁמַע בְּיַמְמָא וּבְלֵילֵיאָא ואם האדם לא יקרא קריאת שמע ביום או בלילה, או כָּל אֲבָר וְאֲבָר דִּילֵיהּ יִתְמַלֵּי מִן רוּחַ רְעָה כל אבר ואבר שלו יתמלא מן רוח רעה, וּמְכַל מְלִין וּמְרַעִין בִּישִׁין דְּעֵלְמָא ומכל דברים רעים ומכל מחלות רעות שבעולם, ומדה טובה מרובה.

הקורא ק"ש כראוי בידוע שאינו ניזוק באותו יום פתח רבי יהודה ואמר, (משלי ג ט) רפאות תהי לשרך וגומר, התורה היא רפואה לאדם, לגוף ולעצמות, בעולם הזה ובעולם הבא, דאמר רבי נחמיה אומר רבי נהוראי, אסוותא לבר נש פהאי עלמא בכל יומא, מאן דקרי קריאת שמע על תיקוניה.

ואמר רבי נהוראי, בקריאת שמע יש רמ"ח תיבות, פמנין רמ"ח אברים של אדם, והקורא קריאת שמע פתיקוניה, כל אבר ואבר נוטל תיבה אחת לעצמו, ומתרפא בו, ודא איהו רפאות תהי לשרך ושיקוי לעצמותיה.

מתוק מדבש

מאמר "הקורא ק"ש כראוי בידוע שאינו ניזוק באותו יום". יבואר בו ענין מנין התיבות שבק"ש המכוונים כנגד אברי האדם, וכל אבר נוטל תיבה אחת לעצמו ומתרפא בו.

(מקור המאמר ספר חדש חות דף ע"ה ע"א, ונציאוינו כרך ג עמ' שפז-שפט)

פתח רבי יהודה ואמר לפרש מה שכתוב רפאות תהי לשרך ושיקוי לעצמותיה, פי' התורה תהיה רפואה לטבורך, וכעין משקה של רפואה לכל עצמותיך, הרי כי התורה היא רפואה לאדם, לגוף ולעצמות, בעולם הזה ובעולם הבא, דאמר רבי נחמיה אומר רבי נהוראי, אסוותא לבר נש פהאי עלמא בכל יומא רפואה ואמר רבי נהוראי, בקריאת שמע יש רמ"ח תיבות, פמנין רמ"ח אברים של אדם, והקורא קריאת שמע פתיקוניה, כל אבר ואבר נוטל תיבה אחת לעצמו, וכראוי.

אֲדַהֲכִי, מִטָּא הֵהוּא יְנוּקָא לְאִי מְאוּרְחָא, וְיִתִּיב קַמִּיְהוּ,
 שְׁמַע אֲלֵיךָ מְלִיךָ, קָם עַל רְגְלוֹהִי, וְאָמַר, וְהִלָּא
 בְּקִרְיַת שְׁמַע אֵיךְ אֵלָא רַמ"ח תִּיבוֹת, אָמַר לִיה רַבִּי
 חֵיָא, תִּיב בְּנִי, (יְתִיב). אָמַר, בְּנִי שְׁמַעְתָּ בְּהַאי מִיָּדִי, אָמַר
 לִיה, כְּךָ שְׁמַעְתִּי מֵאַבָּא, דְּבְקִרְיַת שְׁמַע יֵשׁ רַמ"ח תִּיבוֹת
 חֶסֶר תְּלַת, לְמַגְנִן אֵיבְרִיּוֹ שֶׁל אָדָם, מֵאִי תְקַנְתִּיהָ, תְּקִינּוּ,
 דְּשְׁלִיחַ צְבוּר חוֹזֵר שְׁלֹשָׁה תִיבוֹת אֱלוֹ, וּמֵאִי נִינְהוּ, יְהוּ"ה
 אֱלֹהֵיכֶם אָמַת, כְּדִי לְהַשְׁלִים רַמ"ח תִּיבוֹת עַל הַקְּהָל,
 וְכִדִּי שְׁלֵא יַפְסִיק לְאַמַת, לֹא פְחוֹת מִשְׁלֹשָׁה וְלֹא יוֹתֵר
 מִשְׁלֹשָׁה.

מתוק מדבש

וּמְתַרְפָּא בּוֹ, וְנָדָא אֵיהוּ וְזֵהוּ פִירוּשׁ מֵהַ שְׁכָתוּב רַפְּאוֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ וְשִׁיקוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ.
 בּוֹה אֵיזֵה דְבַר, אָמַר לִיה הִילֵד, מֵהַ שְׁכָתוּב רַפְּאוֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ וְשִׁיקוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ.
 כְּךָ שְׁמַעְתִּי מֵאַבָּא, דְּבְקִרְיַת שְׁמַע יֵשׁ רַמ"ח תִּיבוֹת חֶסֶר תְּלַת לְמַגְנִן אֵיבְרִיּוֹ שֶׁל אָדָם
 חֶסֶר ג' תִּיבוֹת לְמַגְנִן רַמ"ח אַבְרִי הָאָדָם, מֵאִי תְקַנְתִּיהָ מֵהַ הוּא תְקַנְתּוּ, תְּקִינּוּ הַתְּקִינּוּ חֲכָמִים, דְּשְׁלִיחַ צְבוּר חוֹזֵר שְׁלֹשָׁה תִיבוֹת אֱלוֹ, וּמֵאִי נִינְהוּ וְזֵה הֵם הַג' תִּיבוֹת, יְהוּ"ה אֱלֹהֵיכֶם אָמַת, כְּדִי לְהַשְׁלִים רַמ"ח תִּיבוֹת עַל הַקְּהָל בְּשִׁבְלֵי הַקְּהָל, וְהַטַּעַם שְׁאִיךְ שְׁלִיחַ צְבוּר חוֹזֵר ג' תִּיבוֹת "אֵינִי ה' אֱלֹהֵיכֶם" הַנּוֹכְרִים בַּפְּסוּק, הוּא וְכִדִּי שְׁלֵא יַפְסִיק בֵּין אֱלֹהֵיכֶם לְאַמַת יוֹתֵר מִדִּי, לְכֵן יַחֲזוֹר לומר מִן הַפְּסוּק

אֲדַהְכִי אֲתִי רַבִּי יוֹדָא בְּרִיָּה דְרַבִּי פְּנַחֶס, וְיָתִיב לְגַבְיֵיהוּ, וְאָמַר
 לְהוּ, בְּמַאי עֲסָקִיתוּ, אָמְרוּ לֵיהּ, בְּמִילֵי דְקָרִיאַת שְׁמַע,
 וְהָכִי אָמַר הָאִי יְנוּקָא, אָמַר וְדַאי הָכִי הוּא, וְהָכִי אָמַר רַבִּי
 יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן דּוּרְמִסְקִית מְשַׁמְיָה דְרַבִּי
 עֲקִיבָא, חֲסִידִים הָרַאשׁוּנִים תְּקַנּוּ קְרִיאַת שְׁמַע כְּנֶגֶד עֲשֶׂרֶת
 הַדְּבָרוֹת, וְכֶנֶגֶד מִנְיַן אֵיבְרִיו שֶׁל אָדָם, וְהָא חֲסָרוּ מֵהֶם שְׁלֹשָׁה,
 תְּקַנּוּ שְׂיֵהָא שְׁלִיחַ צְבוּר חוּזַר וּמְשָׁלִים אוֹתָם, וּמַאי נִינְהוּ,
 יְהוּ"ה אֱלֹהֵיכֶם אָמַת.

בְּתַפְלָה תְּקַנּוּ, שְׁלֹשׁ בְּרָכוֹת רֵאשׁוֹנוֹת, וְשְׁלֹשׁ בְּרָכוֹת אַחֲרוֹנוֹת,
 בְּקְרִיאַת שְׁמַע, שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת בְּרֵאשׁוֹנָה, יְהוּ"ה

מתוק מדבש

רק ב' תיבות "ה' אלהיכם", ויסמוך את תיבת אמת, ונמצא שמוסיף לא פחות משלשה תיבות, ולא יותר משלשה תיבות.

אֲדַהְכִי אֲתִי בַּתּוֹךְ כַּךְ בַּא רַבִּי יוֹדָא בְּרִיָּה דְרַבִּי פְּנַחֶס, וְיָתִיב לְגַבְיֵיהוּ וְיֵשֵׁב אֲצֵלָם, וְאָמַר לְהוּ בְּמַאי עֲסָקִיתוּ וּשְׂאֵל מֵהֶם בְּמָה אַתֶּם עוֹסְקִים, אָמְרוּ לֵיהּ לְרַבִּי יוֹדָא, בְּמִילֵי דְקָרִיאַת שְׁמַע אֲנַחְנוּ עוֹסְקִים בַּעֲנִין קְרִיאַת שְׁמַע, וְהָכִי אָמַר הָאִי יְנוּקָא וְכַךְ אָמַר הַיֵּלֵד, אָמַר רַבִּי יוֹדָא וְדַאי הָכִי הוּא וְדַאי כַּךְ הוּא כְּמוֹ שְׂאֵמֵר הַיֵּלֵד, וְהָכִי וְכַךְ אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי

זמם' נרכות פ"א ה"ה, ומונח' נפרטות נשו"ע סי' ס"א נבאל היטע אמת א), וכן נגד מנין רמ"ח איבריו של אדם, ואם כן קשה והא חסרו מהם שלשה תיבות, לכן תקנו שיהא שליח צבור חוזר ומשלים אותם, ומאי נינהו ומה הם הג' תיבות, יהו"ה אלהיכם אמת.

והמשיך הילד את דבריו (כן מטאח להלן) ואמר בתפלה תקנו, שלש ברכות ראשונות, ושלש

אלהינו יהו"ה, וּשְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת פְּאֲחֻרֹנָה, יהו"ה אלהיכ"ם
אַמֶּת, וְכָל הַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע פְּהַאי גְּוֹנָא, בְּיָדוּעַ שְׁאַיְנו
נִיזוּק בְּאוֹתוֹ יוֹם.

סוד קריאת שמע עם התפילין

בְּגִין דָּא תְּקִינּוּ לְמִקְרֵי קְרִיאַת שְׁמַע בְּתַפְּלִין, וְאוּקְמוּהָ מְאִרֵי
מִתְּנִיתִין, דְּמֵאן דְּקִאֲרֵי קְרִיאַת שְׁמַע בְּלֵא תַפְּלִין, פְּאֵלוּ

מתוך מדבש

בְּרֻכּוֹת אַחֲרוֹנוֹת, בְּקְרִיאַת שְׁמַע   הוא, כמו שכתוב (מסלס ק"ז ט) ואמת
תְּקִינּוּ שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת פְּרֵאשׁוּנָה שֶׁהֵם   ה' לעולם, וְכָל הַקּוֹרֵא קְרִיאַת
יהו"ה אלהינו יהו"ה שבפסוק   שְׁמַע פְּהַאי גְּוֹנָא שמכוין לצאת
שמע ישראל, וּשְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת   גם בשלש תיבות שאומר השליח צבור
פְּאֲחֻרֹנָה, יהו"ה אלהיכ"ם אַמֶּת,   "ה' אלהיכ"ם אמת", בְּיָדוּעַ שְׁאַיְנו
כי אמת הוא שמו של הקדוש ברוך   נִיזוּק בְּאוֹתוֹ יוֹם.

מאמר "סוד קריאת שמע עם התפילין". יתבאר בו ענין היחוד של קוב"ה
ושכינתיה שהוא דווקא כשהאדם הוא עמור בתפילין שעל ידי כך הוא
מקשר את בחינות קודשא בריך הוא ושכינתיה.

(מקור המאמר נמקונו זכר מדש ד' קכ"א ע"ג, ונציאוריה כנ"ד עמ' רטו)

בְּגִין דָּא לפי שעל ידי קריאת שמע   [בחינת קודשא בריך הוא ושכינתיה],
בתפלין הוא שלימות היחוד,   וְאוּקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין לכן פירשו
תְּקִינּוּ לְמִקְרֵי קְרִיאַת שְׁמַע בְּתַפְּלִין   בעלי המשנה (נמס' נרכות ד' יד ע"ג)
לכן תיקנו לקרות קריאת שמע בתפלין   דְּמֵאן דְּקִאֲרֵי קְרִיאַת שְׁמַע בְּלֵא
כדי להעיד על שלימות יחוד זו"ן   תַפְּלִין כי מי שקורא קריאת שמע

סְהִיד סְהוּתָא דְשִׁקְרָא, וְקְשׁוּרָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיה
צְדִיק אֹת דְתַפְלִין, וּבְהָהוּא זְמַנָּא דְקָשִׁיר לֹון בֵּיה לְקַדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיה.

 מתוק מדבש

תפלין לא קשר, לכן נחשב לו כאילו מעיד עדות שקר, וזה שאמר וְקְשׁוּרָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיה צְדִיק אֹת דְתַפְלִין והקשר של הקב"ה ושכינתו הוא על ידי צדיק שהוא היסוד שהוא אות של התפלין, וּבְהָהוּא זְמַנָּא דְקָשִׁיר לֹון בֵּיה לְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיה ובזמן ההוא שהוא קושר בתפלין את הקב"ה ושכינתו.

בלא תפלין, פָּאֵלוּ סְהִיד סְהוּתָא דְשִׁקְרָא כאילו הוא מעיד עדות שקר, כי סדר הדברים הוא שתחילה צריך לקשר את זו"ן [בחינת קודשא בריך הוא ושכינתיה] על ידי התפלין ואחר כך יועיל היחוד של שמע ישראל, והקורא קריאת שמע ובא לייחד את זו"ן [בחינת קודשא בריך הוא ושכינתיה] מורה שכבר קשרם בתחילה, וזה שקר כי בלי

לעילוי נשמות

מורי ורבי עטרת ראשי אבי היקר לי מכל
רפאל נוריאב בן זהבה ואלי זצ"ל

הונצח ע"י בנו ידידינו
הרב נוריאב אלירן

הזוהר הקדוש עם פירוש מתוק מדבש

הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

הסגולה והשמירה הורתיקה ביותר

ניתן להשיג
בשלושה פורמטים:
רגיל, קטן, כו"ס

המתנה
האידיאלית
לחתן / להורים
/ לחברים

פריסת תשלומים נוחה במיוחד
משלוח חינם עד הבית

להשיג בחנויות המובחרות ← מוקד הרהמנורת
1800-350-330

